

Váradi Richárdné 80 Évesen

Ez én vagyok, 80 évesen. Az embernek a félelmei időnkint feltornyosulnak. Nehéz ezt elmondani. Nagyon erős volt a háború nekem, és nem tudom felejteni. Nem álmodok azokról a dolgokról, ha álmodni kezdek, abban a pillanatban fel is ébredek. De ébren gyakran jön vissza, főleg az utolsó gázkamrás történet. Az jön vissza folyton. Azt nem tudom elfelejteni és nem tudom megbocsátani sem. És nincs, akinek kibeszéljem magam. Édesanyámat már elvesztettem, csak a két gyerekem van, senki más. Rettenetesen hiányzik a bátyám, akivel beszélhetnék. Rettenetesen. Csak egy márványtábla van a temetőben, annak hiába mondom, hogy bátyus, beszélni szeretnék! Talán most, hogy kibeszélem magam, talán most megkönnyebbülök. És az a legnagyobb kívánságom, hogy soha többé ne történhessenek meg ilyen dolgok, soha többé ne legyen fasizmus!